

ÜLO PÄRNITS

Sündinud 28. juunil 1936

Omanik: Kristosten OÜ, Mainor AS, Mainvestor OÜ, Mairello AS, Maskello AS, Stinröp OÜ

Juhatusel liige: Kristosten OÜ, Mainarendus OÜ, Mainvestor OÜ, Mairello AS, Mairenger OÜ, Puumel Kinnisvara OÜ, Stinröp OÜ, Askala OÜ

Nõukogu liige: Dvigatel-Energeetika AS, Dvigatel Regital OÜ, Erahariduskeskus AS, Mainor AS, Mainor Koolid AS, Mainor Ülemiste AS, Mairenestal OÜ, Maskello AS, Raunisaar AS, Rekman OÜ, Smart City Group AS, Tarmel AS, Technopolis Ülemiste AS, Vaivara Wind AS, WTC Tallinn AS, WTC Tallinn Kinnisvara AS

Küsimusele, kuidas väldivad päevasel ajal ettevõtluses tegutsevad inimesed töist õhtusööki, vastas Ülo, et tihtilugu tuleb tema abikaasal enne pere ühiseid ettevõtmisi kokkulepe teha, et vähemalt pool tundi tööasju ei arutataks.

Pärnits märgib, et abikaasaga on abielus olnud pea 50 aastat. Juba 20 aastat on käidud perega reisimas ja viimastel väljasõitudele on kaasas olnud 11 inimest, ühtekokku kolm põlvkonda. Koos tehakse üks talvine suusareis, üks suvine nädal. Pärnits avaldab sellest eest tänu abikaasale, kes on kolme põlvkonna ühiste reise organiseerimise enda kanda võtnud.

Toredaimaks reisikogemuseks peab Pärnits Argentinas Iguazu kose nägemist. "See oli võimas," meenutab ta. Samuti on meelde jääva kogemuse andnud reis Keeniasesse, kus õnnestus näha suurt antilooikarja. Samuti meeldib Pärnitsale Krugeri loomapark. "Sõidad seal väikese bussiga üle truubi, mille all on häänipesa. Nii kui sealt üle sõidad, tulevad pojad välja ja vaatavad, kes seal kolistab," meenutab Pärnits.

RANTJEE ELU EI SOBI

"Rantjee elu minule ei sobi, kuigi oleksin võinud nii elada juba 15–20 aastat tagasi," selgitab ta, miks ikka veel aktiivselt ettevõtluses tegutseb. Pärnits peab seda pigem elulaadi küsimuseks – talle ei paku huvi suured Hispaania villad ja kallid kaatrid. Selle asemel eelistab ta sõita, nagu ta ise ütleb, korraliku töötava autoga, millel vanust 12 aastat, kuna see on hea auto.

Pärnits arvab, et päris ettevõtjad ei larista. "Kui mu äripartner sõidab siia Maserati või mõne muu miljonautoga, kaob mul tema vastu igasugune austus. Ta ei ole tõsine mees, temaga ei saa rääkida. Kui ta püüab näidata, et tal on kallis käekell, siis pole ta äriinimene," räägib Pärnits.

Küll aga peab üks õige äri- ja härrasmees Pärnitsa meelest enda eest hoolitsema. Jaapani visiidil ajal tunnetas Pärnits, kes on härrasmehed. Ta viibis Jaapanis firmas, kus kõik personali mehed olid mustades ülikondades, lipsud ees, läikivad kingad jalas. "Meil on siin Ülemiste Citys samasugune firma, aga mehed käivad ringi nagu kaltsukubud. Jaapanis sain aru, et need mehed seal on härrasmehed," meenutab ta.

Iga inimene peab aga elama ise oma elu oma parima äratundmise järgi, ütleb Pärnits. Vaid see, mis inimest huvitab, saab olla tema kõige suurem motivaator. "Motiveerib näiteks see, kui sa tunned, et sul on nii põnev töö, nii tore kollektiiv, nii tore keskkond töötamiseks, et sa lihtsalt tahad seda teha. Inimene peab elama mõnusat elu," märgib Pärnits.

Kuulsaks saanud kübar on tegelikult ehituskiiver

"See on huvitav lugu," ütleb Pärnits, kui küsin tema kurikuulsa kübara kohta.

Pärnits räägib, et Ülemiste City kolmandal korrusel, samas saalis, kus vestleme, peeti Mainori nõukogu koosolekut, kus teiste osavõtjate seas oli üks saksa härrasmees ja juhatuse esimees Gunnar Kobin. "Mina rääkisin midagi, vist rumalusi, ja Kobin naeris selle üle," meenutab ta. Pärast koosolekut ütles sakslane: "Kuule, Pärnits, siin ei ole mingisugust korda, nii ei saa firmat juhtida, sa lased selle põhja. Sina räägid ja juhatuse esimees naerab selle üle, niisugust asja ei saa lubada." Pärnits vastas, et meie kultuuriruumis ei ole selles midagi halba. Seepeale kostis aga sakslane, et üldse

peaks nõukogu esimees istuma laua ümber kõige tähtsamal kohal kõrgel toolil, et seltskonnas peab olema näha, kellel on kaabu peas. See jutt tegi toona Pärnitsale nalja ja ta jagas seda kolleegidega.

Keegi kolleegidest oli aga aktiivne ja leidis internetist, et Ameerikas toodetakse kaabukujulisi ehituskiivreid. Nii see kaabu Pärnitsale telliti. Pärnits kannab seda vahel pidulikel ehituste avamistel.

"Eestlastel ei ole kuningaid olnud. Valitsejad on olnud võõrad ja eestlane ei hinda seetõttu ülemust lihtsalt selle pärast, et ta on ülemus. Autoriteet sõltub sellest, kas sa oled tubli. Kui oled, siis peetakse sinust lugu, kui oled loru, siis mitte, olgu sa direktor või kes tahes," selgitab ta.

Äripäeva loomine otsustati enne, kui toit lauale kanti

Pärnits räägib, et kohtus ärilehe Dagens Industri peatoimetaja Hasse Olssoniga Rootsis. Mõni koos lõunale ning veel enne, kui toidud lauale kanti, oli kokkulepe sündinud. Roots-lased saavad 51% ja Mainorile jääb 49%.

Pärnits teadis, et Nõukogude Liidus ei tohtinud välismaalaste osalus ajalehes olla suurem kui 49%. Tegevusloa sai leht Glavlilt alles aasta hiljem. "Kui Hasse oleks teadnud, et anname lehte välja lubadeta, ei oleks lehte sündinudki," üt-

les Pärnits muiates. Kui Pärnits ei oleks toona robinhoodilikult seadustele vilistanud, poleks Olsson nõustunud Äripäeva looma.

Ajalehe Äripäev esimene number ilmus 1989. aasta 9. oktoobril. 1997. aastal müüs Mainor oma 49% osaluse Dagens Industrile 39,5 miljoni krooni eest. See võimaldas Mainoril tasuta Dvigateli erastamisega seonduvad võlgnevused, osta uusi tehaseid ja alustada Ülemiste City rajamisega.

Arendaja vs. ärimees

"On need, kes arendavad, ja need, kes on spekulandid," sõnab Pärnits ja toob lemmiknäite, võrreldes oma isa ja onu.

"Mu isa oli talumees ja arendas talu nii heale järjele, et enne sõda oli seal Tartu Ülikooli üliõpilaste praktikabaas. Samas kui ema tahtis siidsukki osta, siis isa ei andnud raha, sest oli vaja hoopis traktorit. Onu aga parseldas hobustega kartu-

leid. Sügisel ostis ja kevadel müüs kallimalt maha. Temal oli selle kandi kõige ilusam kaarik ja tema naine kandis siidsukki. No ütle siis, kes elas kõige õigemal elu ja kas need olid mõlemad ärimehed? Üks oli arendaja ja teine oli hangeldaja, ärimees. Mina olen arendaja, ma ei mõtle, et kui ma ühe maja maha müün, siis missuguse rahapataka ma selle eest saan," lausub ta.

"Autoriteet sõltub sellest, kas sa oled tubli inimene. Kui oled, siis peetakse sinust lugu, kui oled loru, siis mitte, olgu sa direktor või kes tahes."

"Kui mu äripartner sõidab siia Maseratiga või mõne muu miljonautoga, siis mul kaob tema vastu igasugune austus. Ta ei ole tõsine mees, temaga ei saa rääkida."